

FOLKHÖGSKOLE VETERANEN

Bygga, Bo, Leva

Steg för steg mot en bättre värld

Välkommen till Åsa folkhögskola i Katrineholm och Sköldinge 7 oktober. Åsa folkhögskola har i samarbete med andra aktörer startat ett synnerligen intressant projekt- och miljöinitiativ Bygga, Bo, Leva- steg för steg mot en bättre värld. Projektet syftar till att öka kunskapen om hur vi kan bygga, bo och leva på ett sätt som är i harmoni med jorden och människans långsiktiga behov. Bakom initiativet står förutom folkhögskolan Katrineholms kommun, ABF, Svenska Naturskyddsföreningen, Konsumentföreningen SVEA, samt oberoende ideellt engagerade personer. Som ett led i detta projekt har de samverkande parterna bl a arrangerat ett antal "lördagsakademier" riktade till en intresserad allmänhet och på folkhögskolan genomfört en sommarkurs i ekologiskt byggande där man t ex uppfört en friggebod. Av detta och Åsas övriga folkhögskoleverksamhet får vi ta del vid denna regionala träff den 7 oktober.

Program

10.00 Ankomst till Katrineholm och förmiddagskaffe i Åsas lokaler , Västangården, Bievägen 23. (Från järnvägsstationen går man 600 m rakt norrut på Bievägen. Västangården är den sista byggnaden på vänster sida – ett stort rött tegelhus.)

10.30 Åsa folkhögskola igår – idag och i framtiden. Rektor Urban Lundin.

Verksamheten vid Katrineholmsavdelningen inklusive kort rundvandring. Studierektor Susanne Holmgren.

12.00 Avfärd med bilar till Sköldinge (åker du med allmänt färdmedel bör plats kunna ordnas i någon av deltagarnas bilar).

12.20 Lunch på folkhögskolan.

13.15 Projektet Bygga, Bo, Leva. Anders Kjellqvist, en av initiativtagarna och Siv Norlin-Nietsch, bitr. rektor presenterar projektet och visar den ekologiska friggeboden – resultatet av sommarens byggkurs.

14.15 Verksamheten i Sköldinge. Studierektor Jan Jonsson. Vi inkluderar en rundvandring på skolområdet och får se byggnader från olika epoker, bland annat det s.k. Bihuset, resultatet av ett grupparbete på 1880-talet.

15.15 Föreningsangelägenheter.

15.30 Eftermiddagskaffe och avslutning.

VÄL MÖTT!

Anmälan senast 1 oktober till: Berit Forsberg tel. 019-364650, Jörgen Håkansson tel. 018-355534, Lena Skördeman tel. 0140-40005.

FOLKHÖGSKOLE VETERANEN

MEMLEMSBLAD FÖR
FOLKHÖGSKOLANS VETERANFÖRENING

Nummer 3

SEPTEMBER 2009

ÅRGÅNG 9

Folkhögskoleveteranen
ut ges av
Folkhögskolans Veteranförening

Föreningens plusgirokonto
400 28 34-2

INNEHÅLL

Bygga, Bo, Leva	1
Lena har ordet	2
Mariannes tal	3
Två kvinnor värda att hedra	5
Tioårsjubileum och årsmöte	7
Elevförbundsfest på Grimslövs folkhögskola	9
Nu kan du beställa den	11
Så in i Norden	12

Redaktionskommitté

Egil Boräng
egil.boraeng@swipnet.se

Jörgen Håkansson
jorgenh1@telia.com

Rune Nilsson
rune.nilsson@folkbildning.net

Monica Roselius
monica.roselius@folkbildning.net

Grafisk formgivare

Bertil Forsberg Consulting
bfgrafiskdesign@yahoo.se

LENA HAR ORDET

Det blev verkligen ett gott möte när folkhögskolans veteraner samlades torsdagen före pingst till årsmöte och tioårsfirande. Vi möttes i Stockholm, drygt fyrtio deltagare från syd, nord och väst, från Hjärup, Harmånger och Nödinge, Arne Andréson till och med från Danmark, alla beredda på glada återseenden.

Björn Höjer föredrog en formfulländad sonettbukett, Marianne Marcusdotter högtidstalade engagerat och en grupp från Sundbybergs folkhögskolas sång- och teaterlinje gav ett lyftande och bejublat musikprogram. Gösta Vestlund bjöd på djupt tänkta reflektioner.

Och emellanåt sjöng vi, samfällt och starkt. Berit Forsberg och Marianne Marcusdotter, som alla tio åren varit kassör respektive ordförande, avtackades med blommor och presenter.

Man har ofta sagt att den största behållningen av veteranföreningens olika sammankomster är alla möten med gamla och nya vänner. Detta har gällt både "riksmötena" och de seminarier som har ordnats i föreningens olika regioner. Där är medlemmar från andra regioner mycket välkomna att delta. Härnäst finns exempelvis möjligheten att vara med på Åsa folkhögskola den 7 oktober – läs inbjudan i det här medlemsbladet! Och låt den inbjudan inspirera till fler sammankomster på andra håll. Hela Sverige ska leva, även för veteraner!

Folkhögskolläroverutbildningen började varje år med ett samkväm då fyrtio människor skulle börja ett långt samarbete. En gång introducerade någon ett välkomsttal från alla till alla. Två långdansrader mötte varandra sjungande:

Väl mött här i kväll

Alla goda vänner

Det var roligt

Att ni kunde komma

Den hälsningen kom att uppskattas och sedan användas på flera håll.

Är den då inte föråldrad, frasen Väl mött?

Sökmotorn Google ger tankvärda belägg för att den idag används i många olika sammanhang, inför kurser, dragkamp och kyrko-fullmäktigeval, och Wiktionary bidrar med en uttolkning:

"vi kommer att ha trevligt tillsammans och Du är hjärtligt välkommen att delta".

Bättre kan man väl inte önska –

VÄL MÖTT VETERANVÄNNER !

Lena Skördeman

MARIANNES TAL

Vi firar idag att Folkhögskolans Veteranförening funnits i tio år. Samtidigt har vi releaseparty för vår jubileumsskrift som alla ni som är här har fått i handen. Där finns historien om oss nedskrivna. Jag ska göra några nerlag i den historieskrivningen.

Vi kallar oss VETERANER, det är mycket häftigare och har en mer aktiv innebörd än "pensionär" eller "senior". Så här står det i lexikonet: VETERAN, "beprovad krigare, gammal och erfaren person inom ett yrke". Det är precis det vi är. När jag ser ut över salen ser jag ett hav av mångsidiga erfarenheter, klokskap, insikter, färdigheter, social begåvning, varma hjärtan. WOW!

Vi håller på och sätter in reservdelar i våra kroppar, för knän och höfter, hjärta, ögon, öron. Men vårt folkbildarhjärta slår lika tryggt och regelbundet, vår mänskösyn påverkas inte av starr eller översynthet, våra erfarenheter och insikter behöver inga kryckor eller rollator. Här är vi, FOLKHÖGSKOLEVETERANER!

En sak som utmärker folkhögskoleveteraner är att de har fulltecknade almanackor. När jag 1998 hade kontaktat SFHLs dåvarande ordförande Kerstin Mustel och förstått att vi själva måste ta initiativet om vi ville bilda en pensionärsförening för folkhögskolefolk ringde jag till Bo Göthberg, Margret Kihlén och Harald Vallgård och frågade om de ville vara med i en förberedande grupp. Jodå, det ville de. "Okej, jag kallar till möte", sa jag. Jag skickade ett brev med fem möjliga datum. "Kryssa de datum du kan!" skrev jag. Inget passade alla. Nytt försök med 14 olika datum. Nej, inget stämde för oss fyra. Nytt försök med 12 olika datum. Lika illa. OK, då får vi göra två möten, ett med Bo, Margret och mej och ett med Bo, Harald och mej.

Plötsligt löste det sig: den 8 april 1998 träffades vi hos mej för det första förberedande mötet. I mina anteckningar står det "Veteranklubb". Vi publicerade ett upprop i tidskriften FOLKHÖGSKOLAN nr 1, 1999 Den 28 maj hade vi konstituerande möte på Skeppsholmens folkhögskola. SFHL (ordförande Kerstin Mustel) bjöd på lunch och resor över 300 kronor. Vi hade gjort förslag till stadgar men presidietts stränge ordförande godkände dem inte. Vi fick bakläxa och skrev om dem till det första årsmötet år 2001.

Presidietts ordförande var då, liksom nu, Gösta Vestlund och sekreterare då som nu Margret Kihlén.

Jag gör ett axplock ur mitt minnesarkiv. Det första minnet är när storpolitiken klev in i vår veteranförening. Schengenavtalet kom upp på dagordningen vid årsmötet 2001. Mats Matsson berättade att Mora folkhögskola inbjuder två folkhögskole-elever från Togo till studier på skolan varje år. Schengenavtalet innebar för dem att de måste resa till svenska ambassaden i Lagos i Nigeria för att få resetillstånd. Det kostade 11 000 kronor och eleverna missade mycket tid på den besvärliga resan dit. Mats påtalade olägenheterna i ett brev till utrikesminister Anna Lindh, som överlämnade ärendet till Maj-Inger Klingvall. Hon svarade Mats. Han visade brevet för oss, det var en och en halv sida långt. Mats hade strukit under budskapet, det var en mening: "Huruvida Togo bör föras upp på representationslistan får tas under övervägande."- "Resten," sa Mats, "är verbalt sly".

Vilket välfunnet, målände begrepp, fortfarande mycket användbart! Verbalt sly. Frågan löstes utan att veteranföreningen behövde ingripa.

Folkhögskolans Veteranförening har haft en mycket ambitiös seminarieverksamhet, faktiskt ett seminarium varje år. Vi har tagit upp för oss viktiga frågor som solidaritet, ett ord som nästan har försvunnit ur svenska språket, folkbildning som bistånd. vårt eget skrivande, folkhögskolans förnyelse och alla nya skolor bl.a. Vi är resande veteraner och har haft årsmöten och seminarier på olika platser i Sverige, som Åsa, Hagaberg, Kungälv, Fristad, Blekinge, Härnösand, båten m/s Regina Baltica på väg till Estland. Vi har i vår förening en helt unik verksamhet som förekommer vid alla våra sammankomster, var de än ligger i Sverige: det är Johan Norbeck och fåglarna.

"Jaha," säger Johan i början av vårt möte, "i morgon klockan fem gör vi en fågelvandring för dem som vill följa med. Klä er varmt!" Och morgonen därpå går en tapper skara med Johan, sömndruckna och frusna beskådar de häpet alla fåglar Johan visar dem. De kommer hem med blossande kinder och glittrande ögon. Kanske såg de inte alla fåglarna, men Johan sa ju att de fanns där.

-Tänk att vi såg Europas minsta fågel, kungsfågeln! Och den var inte alls rädd! -Vad stilig ormvråken är! Den ser grym ut.-Och trädgårdssångaren som är så skygg! -Rödheten är verkligen rödbröstad. Visst är fåglar folkbildning! Tack, Johan!

I jubileumsskriften har vi skrivit vårt värdegrundstestamente, det var resultatet av vårt seminarium om vad folkbildning är. Vår inledare Bengt Göransson ställde frågan i sin rubrik "Lycko-dröm, besvärjelse eller demokratisk bas?" Man kan säga att vår värdegrund sammanfattas i målparagrafen från 1978 som vi har haft som ledstjärna. Jag läser här de magiska orden:

"Verksamheten vid folkhögskolan skall till innehåll och form vara sådan att den ökar den studerandes medvetenhet om sina egna och omvärldens villkor, vidgar förmågan att känna och uppleva, utvecklar kritiskt omdöme, självständighet och samarbetsförmåga, ökar den studerandes möjligheter att vara skapande samt stärker viljan och förmågan att i solidaritet med andra aktivt påverka arbetsliv och samhälle."

Dessutom finns uttalat tolerans, respekt för oliktankande och allsidighet i undervisningen.

Vilken fin poesi! Vi uppfyller dessutom veterankravet, beprövad krigare: vi har själva kämpat för att få den här målparagrafen till stånd, först i diskussioner ute bland lärare och rektorer, sedan med SFHL som ställde kravet.

Vi har satsat mycket av våra krafter på att ta fram och synliggöra folkhögskoleveteranernas erfarenheter, liv och upplevelser i folkhögskolearbetet. I Folkhögskoleminnen, tre delar, har 35 lärare, rektorer, elev och husmor skrivit. Här hittar vi den verkliga folkhögskolehistorien, skriven av dem som var med, som vet hur vardagen på folkhögskolorna gestaltades.

Den gryende demokratin och dialogen skildrar Elna Hessel fint under rubriken "På samma avsats." Hon tar en dikt av den fina poeten Anna Greta Wide som utgångspunkt:

*Ingenstans kan det eka så ödsligt
som i en trappa.*

*Den som har ropat uppåt
hör att hans röst är falsk.*

*Den som har ropat nedåt
hör att hans röst är hånfull.*

Alltid hör vi oss själva. Aldrig når vi varann.

Bara när vi har mötts och inte behöver ropa,

bara på samma avsats, lika högt eller lågt, bara öga mot öga, med både grand och bjälke.

Utifrån den här dikten väver Elna sin djupt betydelsefulla historia om sina erfarenheter av folkbildningsarbetet. Det börjar med det vertikala: föreläsningen. Snart bryter hon mönstret med grupparbeten. Så följer du-reform, samkväm och socialt umgänge som skapade horisontella kontakter. Men det dröjde länge innan hierarkin från skolstyrelsen till eleverna bröts.

När tilltalet "du" började praktiseras på folkhögskolorna hängde inte alla med. På veckoslutskursen gick man med på att säga "du" men många markerade att det var tillfälligt. "På måndag är det som vanligt igen - det förstår väl Johansson!"

"En tid då allt kändes möjligt" är rubriken på recensionen av "Folkhögskoleminnen", del III, i tidskriften. Jag menar att 70- och 80-talen var folkhögskolans guldålder och jag är tacksam över att jag har fått uppleva den. Då blomnade folkhögskolepedagogiken: projektstudier, problemorientering, internationalisering, ämnesintegration konst och musik, miljöfrågor, jämställdhet osv. Vi lärde känna nya pedagoger som Freire och Freinet, för att nämna några.

Friheten i projektstudier missuppfattades av många skolor. Bengt-Erik Malmberg på Västerbergs folkhögskola kördes iväg av eleverna och fick sitta hemma i flera månader medan eleverna undervisade sig själva. De visste ju lika bra som läraren! Efter långa diskussioner blev det ordning på projektstudierna. Blir ni andra arga om jag säger att jag tycker att Åsa och Jakobsbergs folkhögskolor var bäst på att hantera problemen? De skrev ju också handledningar om hur man borde göra.

Det hade inte varit möjligt att publicera de tre antologierna "Folkhögskoleminnen" utan våra sponsorer. Vi sänder ett stort tack till Stockholms Arbetareinstitutets förening, Rörselefolk-högskolornas Intresseorganisation, Landstingsfolk-högskolornas Intresseorganisation, Föreningen för folkbildningsforskning, Svenska Sällskapet för Nykterhet och Folkuppfostran och Svenska Folkhögskolans Lärarförbund. Ett stort tack till tjejnerna på kansliet.

Vi veteraner är unika. Jag tackar alla som har varit med under resan: medlemmar, förtroendevalda, eldsjälur ute i bygderna. Vi finns för att lyfta fram och sprida folkhögskolans

värderingar och pedagogik och vi behövs särskilt nu när vår målparagraf har strukits, människor, och bildningsätts på undantag och allt är en vara som kan köpas för pengar.

Jag slutar med en dikt som jag skrev till vårt seminarium om folkbildning år 2000:

*Om oss skulle man kunna säga så här:
Vi är lite till åren
men vi är precis som våren
som i knoppar har kraft och energi
och bryter ut i en blomsymfoni.
Inom oss vi minns och gömmer
insikter och tankar och aldrig glömmet
vi de folkbildningens värden
som lyste oss i natten
och bar över mörka vatten.
Vi har erfarenheter, tidsperspektiv
och vi kan plocka fram ur vårt minnesarkiv
det som bar och höll i vår idétradition
och som vi vill ha med i en framtidsvision*

Marianne
Marcusdotter
Ordförande 1999 - 2009

Marianne Marcusdotter och Berit Forsberg

Två kvinnor värda att hedra

Jag minns mycket väl, när jag första gången samtalade med Marianne Marcusdotter om Folkhögskolans Veteranförening. Med bubblande och sprudlande entusiasm berättade hon hur vi, folkhögskolans veteraner, borde uppmärksammas av FN, ställa våra tjänster till organisationens förfogande och bidra till en bättre värld. Man skall som bekant sikta mot stjärnorna, om man skall nå trädtopparna.

I jubileumsskriften redovisas tio års arbete och det väcker stor respekt. Föreningen har åstadkommit mer än vad någon realistisk person kunnat begära. Många har bidragit. Margret Kihlén och de bortgångna kamraterna Bo Göthberg, Folke Albinsson och Gunnar Rydström är några av dem. Men jag tror inte att någon kan protestera, om jag påstår att Marianne Marcusdotter och Berit Forsberg är de eldsjälar, som ägnat många hundra arbetstimmar åt Veteranföreningen under hela dess tillvaro. Utan deras hängivna vardagsarbete hade vi inte med glädje och glans kunnat fira vårt jubileum.

I jubileumsskriften finns de många seminarierna resorna och mycket annat väl dokumenterat. Jag vill gärna lyfta fram de tre delarna "Folkhögskoleminnen". Även om omvärlden, i första hand då landets folkhögskolor och dess personal, inte visat böckerna den uppmärksam-

het de förtjänar, så är det utan tvekan så, att de tre böckerna är en stor gåva till eftervärlden. En av de mest glansfulla perioderna i den nordiska folkhögskolans historia har skildrats av 36 personer. Genom mångfalden och de olika perspektiven är vår epok väl dokumenterad.

När läsaren håller de tre volymerna i sin hand bör denne skänka några tankar åt allt det arbete som ligger bakom dem. De enskilda författarnas skrivarmödor lämnar jag därhän. Tro inte att alla bidragen var skrivna på dator och översändes i nästan tryckbart skick – alls inte! I författarnas generation är några mycket datakunniga, andra hyggligt bevandrade och många totalt rudis. Några bidrag refuserades, flera behövde skrivas om eftersom de var skrivna för hand eller på en gammal skrivmaskin. Det mesta av det arbetet vilade på Marianne och Berit. Ett omfattande jagande efter bidrag förekom liksom efter pengar för att bekosta tryckningen. Det krävdes många möten med redaktionskommittén, där Marianne och Berit hela tiden tog på sig nya uppgifter.

Under perioden 2001 – 2008 var det Marianne och Berit som såg till att vi medlemmar fick "Folkhögskoleveteranen" några gånger varje år. Det är något av en gåta, hur Marianne och Berit klarat detta utan kunskap om och erfarenhet av

layout, utformning och tryckande. Men Kvinnor kan! Idealism, entusiasm och ett oändligt tålamod gav resultat. Få karlar hade åtagit sig uppgifterna utan att ha gedigna kunskaper och rutin. De flesta hade vägrat befatta sig med handskrivna manus och liknande antikviteter eller att för hand skriva adresserna till alla medlemmarna på kuverten.

Marianne om Berit:

”Jag kan inte nog lovorda Berits insatser. Hon har under alla år troget och förnuftigt skött våra finanser. Det är mycket arbete med att registrera alla avgifter och utgifter. Vi har diskuterat praktiskt taget allt som rör föreningen och jag kommer att sakna alla våra samtal om föreningens väl och ve. Hon har varit en klippa.”

Det kan påpekas, att Berit först tackade nej till

att bli kassör med orden: ”Jag har aldrig varit kassör! ” Då yttrade Bo Göthberg: ”Då är det på tiden att du lär dig!”

Berit om Marianne:

”Med Marianne som initiativtagare och ordförande har vårt arbete hela tiden varit fast förankrat i en trygg värdegrund, som varit vägledande för alla våra beslut. Marianne har lyft vår förening och visat en aldrig sviktande handlingskraft. Vi har i styrelsen alltid fattat våra beslut i en anda av samförstånd.”

Alla vi veteraner från en glansfull period i svensk folkhögskolas historia tackar härmed Marianne och Berit för ett långt, slitigt och uppoffrande vardagsarbete med många storartade inslag.

Ingemar Sallnäs

Sörängen, Åsa, Tollare, Jakobsberg

Foto: Egil Borång

Berit Forsberg t.v. och Marianne Marcusdotter

Tioårsjubileum och årsmöte

Årsmötet och 10-årsjubileet den 27 maj var den första gången som jag deltog på en träff i Veteranföreningen. Men det var lätt att känna sig hemma. Många bekanta ansikten redan ute på Klara Södra Kyrkogata och ännu flera återseenden vid välkomstkaffet i IOGT-NTO-gården. Cirka 40 veteraner hade hörsammat kallelsen till jubileet.

Programmet började med årsmöte. Föreningens ordförande Marianne Marcusdotter hälsade oss välkomna och sedan var det dags att välja mötespresidium. Till ordförande för mötet valdes Gösta Vestlund och till sekreterare Margret Kihlén. Värt att notera är att dessa två veteraner hade samma uppgifter vid föreningens konstituerande möte för 10 år sedan.

Den formella delen av årsmötesförhandlingarna klarades av snabbt. Vi kunde notera att den ekonomiska ställningen är god. Tillgångarna är drygt 75 000 kronor. Årsmötet beslutade att "med glädje och tacksamhet" bevilja kassören Berit Forsberg och den övriga styrelsen ansvarsfrihet för åren 2007 och 2008.

Ny styrelse

En ny styrelse valdes för de två kommande verksamhetsåren. Föreningens ordförande sedan starten, Marianne Marcusdotter, ville nu lämna sitt uppdrag. Ny ordförande blev Lena Skördeman. I övrigt består den nygamla styrelsen av Britt-Marie Danestig, Jörgen Håkansson, Kerstin Mustel och Kjell Petersson. Till ersättare valdes Stellan Boozon och Rune Nilsson.

I plenum diskuterades också verksamheten framöver. Den avgående styrelsen underströk vikten av medlemsrekrytering och föreslog att föreningen fortsätter med utlandsresor, regionala träffar och seminarier. Under mötet framfördes ett antal förslag på seminarieämnen, t ex ungdomskultur, 70-talet i backspegeln och aktuella folkhögskolefrågor.

Allmän medmänsklig bildning

Som avslutning tackade Gösta Vestlund den avgående styrelsen för väl utfört arbete. Han gav oss också några ord på vägen. Folkhögskolan har inte bara att förvalta ett arv utan också att utveckla det. Det som behövs nu är att göra demokratin till en vardagsfråga, att demokratisera demokratin. Kanske är det tid att ändra målparagrafens ord om "allmän medborgerlig bildning" till "allmän medmänsklig bildning".

Efter årsmötet åt vi lunch på en närbelägen restaurang och sedan följde ett omväxlande jubileumsprogram. Programmet innehöll bland annat en härlig sonettbukett skriven och framförd av Björn Höjer och ett högtidstal av Marianne Marcusdotter. Vi fick också lyssna på sång och musik framförd av en grupp studerande på Sundbybergs folkhögskolas Sång- och teaterlinje.

Två verkliga veteraner

Slutligen var det dags att avtacka två verkliga veteraner i Folkhögskolans Veteranförening. Marianne Marcusdotter och Berit Forsberg har båda funnits med i styrelsen sedan föreningen startades. Marianne har varit ordförande, tidningsredaktör, pådrivare och eldsjäl och Berit har varit den som hållit i pengarna och distributionen av medlemsbladet. För sina stora insatser blev de avtackade med blommor och mötets ovationer.

Så var det dags att ge sig ut i vimlet på Stockholms gator efter ett välplanerat och inspirerande årsmöte, jubileumsfirande och releaseparty (!). I väskan hade jag den alldeles färska jubileumsskriften, som berättar om föreningens första 10 år.

Egil Boräng

Foto: Egil Boräng

Koncentrerade veteraner, fr. v. Kjell Petersson, Ingemar Sallnäs och Paul Reichberg

Foto: Egil Boräng

Marianne Marcusdotter tackar mötesordföranden Gösta Vestlund och sekreteraren Margret Kihlén

Elevförbundsfest på Grimslövs folkhögskola

Foto: Arne Johansson

Jubilarer på väg till Hörsalen

Lördagen 9 maj 2009 samlades tidigare elever av olika årgångar till elevförbundsfest på Grimslövs folkhögskola. Traditionen bjuder att elever som lämnade skolan för fem, tio, femton år sedan o.s.v. inbjuds till jubileum, men också mellanliggande årgångar är välkomna.

En blyg vårsol värmdes skönt och de nordiska flaggorna vecklade stolta ut sej över prunkande blomrabatter när jubilarerna anlände till skolan för inledande kaffe i matsalen. Samtalen kom genast igång och sorlet steg snabbt när var och en letade fram till borden där de gamla kamraterna satt. Cirka 200 personer hade mött upp. Vi kunde till vår glädje notera att förre rektorn under många år, Bo Hernell med hustru Inger, också fanns med. Snart blev det dags att ta plats i Hörsalen dit våra värdelever visade vägen.

Här fick vi vara med om ett stämningsfullt och omväxlande program som enligt god

folkhögskolesed inleddes med unison sång "Var välkommen envar". Rektor Ulf Tannerfalk tog vid, och inledde sitt tal med att uttrycka sin glädje över att få hälsa oss gamla elever välkomna tillbaka till Grimslövs folkhögskola, som grundades redan 1876. "Jag är en stolt rektor, som nu är inne på mitt tredje år och jag vill påstå att veckorna går fort här, eftersom jag uppskattar att vara en del av denna fina skola". Vi fick sedan veta att skolans nuvarande kursutbud omfattade tre allmänna och fyra särskilda kurser, uppdragsutbildningar och inte mindre än 33 sommarkurser. Med utgångspunkt från de sju verksamhetsområden som staten påbjudit för sitt stöd till folkbildningen, har skolans huvudman, landstinget i Kronobergs län, formulerat sin vision "Ett gott liv i ett livskraftigt län". Landstinget ger också skolan uppdrag. Därav följer att Grimslövs folkhögskolas inriktning och profil är Hälsa och Friskvård i ett

brett perspektiv. Framtidsbilden är: "Att göra skillnad. Studietiden på skolan ska upplevas som en förändring i positiv riktning för deltagaren". Rektor framhöll att skolan vill ge deltagarna möjlighet till personlig utveckling med fokus på hälsa. De ska ges redskap för att kunna påverka samhället och samhällsutvecklingen. Detta ska ske genom en folkbildningsmässig verksamhet, som utgår från individens behov och tar hjälp av gruppens samlade resurser med den gemensamma insikten att alla kan bidra.

Som avslutning visade Tannerfalk en bild av en trappa med fyra steg, med en bokstav i varje steg:

T = Trygghet

E = Empati

A = Ansvar

M = Meningsfull livskunskap

Kommentaren till denna bild var:

"There is no I in TEAM".

Together Each Achieve More.

Efter detta synnerligen intresseväckande anförande bjöd skolans blandade kör under

ledning av Johannes Nordgren på ett medryckande program med glada sånger, bl.a. "Kom" och "En gång i min ungdom". I ett inslag framträdde också eleven Jennie Johansson med vacker solosång.

Nästa programpunkt var elevförbundets årsmöte, som öppnades av vice ordf. Anders Arvidsson. De olika punkterna på dagordningen var väl förberedda och genomfördes gemytligt och effektivt. Under ett avsnitt i mötet figurerade Inga Lill Leske, Växjö i ett bejublat inslag med solodans sjungande en kuplett om femtioalet. Förtjänta funktionärer avtackades och blomsterhyllades varpå mötesordföranden med ett resolut klubbslag avslutade mötet.

Vi fick därefter ta del av vackra bilder om Grimslövs folkhögskola i ett skickligt redigerat bildspel av läraren Arne Johansson. Programmet i Hörsalen avslutades spektakulärt med en film från 1954, som visade kung Gustav VI Adolfs besök på skolan under hans Eriksgata i Kronobergs län samma år. Besöket ägde rum 29 maj och bidrog säkerligen till att höja skolans redan goda status i länet.

Foto: Arne Johansson

Rektor Ulf Tannerfalk t.v. och elevförbundets vice ordförande Anders Arvidsson i samspråk

Under den följande lunchen kunde samtalen med de gamla kamraterna fortgå. Personalen i köket uppvaktades med välförtjänta blommor och när sittningen bröts lotsade våra värdelever resp. jubileumsgrupp till anvisade platser för fotografering.

Som avrundning på en välmatad dag hade sedan varje grupp möjlighet att så länge man önskade fortsätta sina samtal i olika klassrum samt ta del av Konsthantverk/designlinjens fantastiska utställning i Gamla idrottshallen eller besöka skolmuseet i Gamla elevhemmet.

När vi sent på eftermiddagen lämnade Grimslöv kunde vi konstatera att vi varit med om en mycket välorganiserad och trivsamt elevförbundsfest där också nuvarande elever i hög grad varit delaktiga i arrangemangen. Atmosfären kändes positiv och skolan tycks sprudla av kreativitet och livskraft.

Elevförbundet vid Grimslövs folkhögskola bildades läsåret 1883-84. Under min elevtid på 1950-talet arrangerades årligen två sammankomster då gamla elever inbjöds (vinter- och sommarmöte). Numera anges att styrelsens viktigaste uppgift är att varje år anordna en elevförbundsfest och denna äger traditionsenligt rum första eller andra helgfria lördagen i maj. Troligtvis är elevförbundet här ett av de mera aktiva i den svenska folkhögskolefamiljen. Det är berömvärdt att varje år hålla en nu 125-årig tradition vid liv där omkring 200 personer brukar delta. Det vore intressant att få veta hur vitala elevförbunden är vid andra folkhögskolor där Veteranföreningens medlemmar har verkat. Varför inte skriva och berätta om detta i Folkhögskoleveteranen i kommande nummer!

Jörgen Håkansson

Nu kan du beställa den!

Jubileumsskriften

Folkhögskolans Veteranförening 10 år

74 sidor och med bilder från de 10 årens verksamhet delades ut på årsmötet. Nu kan du beställa den från Margret Kihlén, Balingsta by, 755 91 Uppsala, tel. 018-395189, e-post: margret.kihlen@telia.com. Den kostar 60 kronor + porto.

Ur innehållet kan saxas:

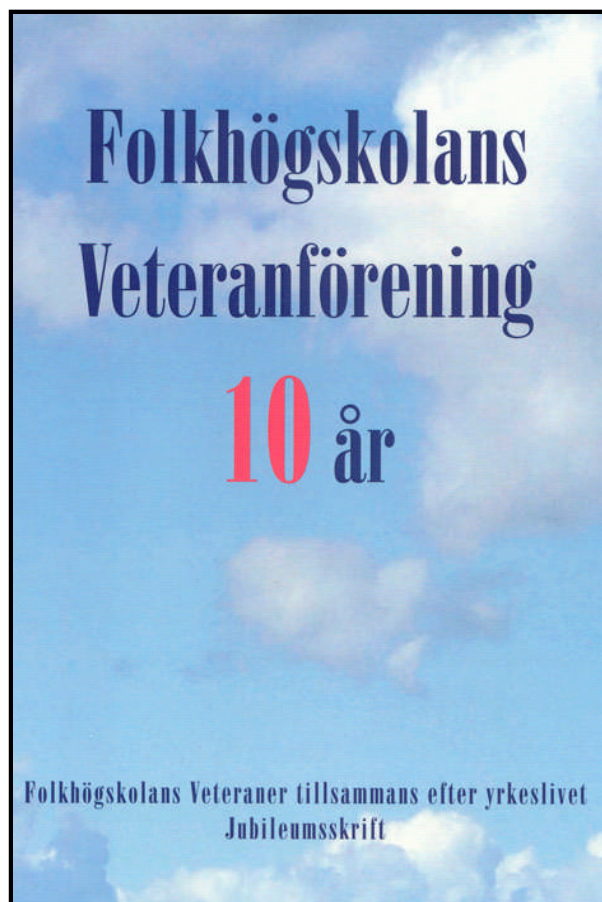
Björn Höjer skriver sonetter till festen.

Gösta Vestlund sammanfattar utvecklingen i folkhögskolan från 1940-talet och framåt med speglingar från skeendet i såväl Sverige som internationellt.

I skriftens krönika får vi vara med på en resa genom de gångna årens verksamhet där ordförande Marianne Marcusdotter och kassör Berit Forsberg tillsammans med Margret Kihlén minns hur det startade och hur det varit.

Om regionala träffar i Västsverige och Mellansverige berättar Elna Hessel och Jörgen Håkansson.

Lena Skördeman redogör för möten med veteraner i Tanzania och Kjell Petersson skildrar mycket personligt dramatiken kring ett styrelsemöte hos Lena Skördeman i Torpa.

SÅ IN I NORDEN!

Ett vitalt programinslag vid Nordiska Folkhögskolerådets vårkonferenser genom åren har varit rapporteringen från alla nordiska länder. Den har givit god överblick och en insikt om skillnader och likheter mellan länderna. Så obekant! kunde man tänka om de yttre villkoren. Så välbekant! kunde man tänka om de grundläggande synsätten.

En veteran som inte längre kommer med på vårkonferenserna har nu en utmärkt väg till aktuell överblick över det nordiska: boken Folkhögskola så in i Norden! Kerstin Mustel och Monica Roselius redovisar i koncentrerad form folkhögskolans situation i Danmark, Finland, Norge, Sverige, Grönland, Färöarna, Island och Åland. Det Nordiska Folkhögskolerådet presenteras, liksom de stora nordiska möten som hållits sedan 1883, vart tredje eller fjärde år. Mellankonferenser har senast ägnats Island, Estland, Grönland och Karelen. Nordiska folkhögskolan i Kungälv, Nordens folkliga akademi, Nordens folkhögskola Biskops-Arnö, nordiska sångböcker och globala frågor tas också upp.

Det sista kapitlet ställer frågan om folkhögskolan finns utanför Norden och svarar utförligt Javisst! Det är mycket att få på bara sjuttio sidor och uppmuntrande är det.

Beställ boken från Kerstin Mustel, tel 08-206415, e-post: kerstin.mustel@bredband.net eller från Monica Roselius, tel. 013-59298, e-post: monica.roselius@folkbildning.net

Lena Skördeman

Folkhögskola

så in i Norden !

Kerstin Mustel Monica Roselius

RESERÄKNINGAR

Deltog du i årsmötet och vill ha reseersättning? Medlemmar får ersättning för billigaste färdväg för kostnad över 400 kr upp till 1000 kr. Högst 600 kr betalas ut.

Sänd din räkning till
Britt-Marie Danestig Skogstorpsvägen 67, 191 39 Sollentuna.
E-post: britt-marie.danestig@comhem.se